

Preek / Homilie, Twintigste Zondag door het Jaar, 16 augustus 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek Jesaja *Jes. 56, 1. 6-7*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Romeinen *Rom. 11, 13-15. 29-32*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 15, 21-28*

Broeders en zusters in Christus,

Jezus kijkt uit naar de streek van Tyrus en Sidon. Daar wonen geen joden maar heidenen. Waarom kijkt Hij uit naar een heidens gebied? Even hier voorafgaand vond er met Jezus een harde confrontatie plaats met de Farizeeën. Jezus noemde de Farizeeën huichelaars, en beschuldigde hun ervan dat zij mensenwet leren in plaats van de liefdeswet van God; en Hij verweet hun dat hun hart ver van God is. Zij namen aanstoot aan Jezus' woorden. Daarom zijn zij Jezus vijandig gezind en om die reden kijkt Jezus uit naar het land van de heidenen. Daar is Hij veilig en kent niemand Hem, denkt Hij.

Maar dan komt een heidense vrouw luid roepend achter Hem aan. Zij moet over Jezus gehoord hebben. Zij roept: 'Ontferm U over mij, Heer, Zoon van David!' Zij noemt Jezus 'Zoon van David', daarmee zegt zij dat Jezus de Messias is. Zij gelooft in Hem en doet een beroep op zijn wondermacht voor de genezing van haar dochter.

Maar Jezus zwijgt. Hij geeft deze vrouw geen aandacht. Waarom niet? Jezus wilde misschien onopgemerkt blijven of heeft Jezus andere plannen met haar? Zijn leerlingen willen echter van haar af en zeggen tegen Jezus: 'Geef haar nu haar zin, dan zijn we van haar af.' De leerlingen vragen Jezus om een genezing niet voor haar of voor haar kind maar meer voor zichzelf, dat zij met rust gelaten worden. Dat zijn egoïstische redenen.

Tegen zijn leerlingen zegt Jezus: "Ik ben alleen maar gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël." Met de verloren schapen van Israël bedoelt Jezus het hele joodse volk.

De geestelijke leiders van het joodse volk aanvaardden niet dat Jezus de Messias is. Zij zijn Jezus, de Messias, vijandig gezind. Daarom is Jezus uitgeweken naar het heidense land. Zijn eigen joodse volk, dát zijn de verloren schapen. Aan hen was de Messias. Jezus is dus in eerste instantie voor de joden gekomen en niet voor de heidenen. Daarom wijst Jezus het verzoek van deze vrouw en ook het egoïstische verzoek van de leerlingen af.

De vrouw aan wie Jezus geen enkele aandacht schenkt en die Hij voorbij loopt, laat zich niet uit het veld slaan. Zij werpt zich voor Jezus' voeten neer en zegt: 'Heer, help mij'. Dat is werkelijk een noodkreet. Eerst zegt ze: 'Ontferm U over mij' en nu smeekt zij: 'Help mij!' De vrouw is ten einde raad. Zij bidt voor haar kind. Zij brengt haar kind niet mee, ze vraagt niet: kom naar haar toe, maar 'Help mij'. Zij is in grote nood en Jezus kan haar helpen. En wat zegt Jezus: "Het is niet goed het brood van de kinderen te nemen en voor de hondjes te gooien." Is dit niet ongelooflijk bot en beledigend? Zo'n reactie zou je van Jezus toch niet verwachten en zeker niet naar iemand die in zo'n grote nood verkeert en Hem om hulp smeekt.

Hondjes dat zijn de huisdieren die de mensen als gezelschap houden. Een hond maakt vaak deel uit van het gezin. Voor de joden waren de heidenen onrein, zoals honden onrein zijn. Maar de vrouw laat zich ondanks deze belediging opnieuw niet uit het veld slaan. Zij heeft slechts één doel: Dat Jezus haar dochter geneest. Daar heeft zij alles voor over en neemt zij de belediging op de koop toe. Zij is slim. Zij neemt Jezus zelfs het argument uit handen.

Zij heeft een weerwoord: Zeker Heer. Daarmee gaat zij niet tegen Jezus' uitspraak in en erkent zij dat zij een hondje is en bij de heidenen hoort. Zij vernedert zich en maakt haar klein. Maar zegt ze - en daarmee zet ze Jezus voor het blok - 'De hondjes eten van de kruimels die van de tafel vallen!'

Een kruimeltje van u is voldoende om haar te genezen. Ze had ook kunnen zeggen: 'Eén enkel woord van u is genoeg', maar nu Jezus met de hondjes aankomt, neemt zij dit beeld over om haar smeken kracht bij te zetten. Daar kan Jezus niet meer tegen op. Hij prijst haar geloof en nu wil Hij haar verlangen in: Wat gij wilt, geschiede.

Deze vrouw is voor ons een voorbeeld maar zeer zeker ook voor de leerlingen. Haar wijsheid en slimheid, haar nederigheid en zachtmoedigheid, haar geduld, maar vooral haar volharding in het gebed, dat is haar kracht. Al die deugden maken haar mooi. Dat zijn vruchten van haar geloof in Jezus. Na zoveel afwijzingen en schijnbare minachting bleef ze toch het vertrouwen houden dat Jezus in zijn barmhartigheid en goedheid haar helpt en zijn macht gebruikt om haar dochter te genezen. Om haar geloof prijst Jezus haar bovenal. Haar geloof in Jezus was voor Hem de reden om haar verzoek in te willigen.

We leren twee belangrijke dingen van deze heidense Kananeese vrouw. Als eerste dat God het vurig gebed van ieder oprecht gelovige mens verhoort, zowel van jood als van heiden. Bij God bestaat er geen onderscheid des persoons. Als tweede leert deze vrouw ons dat wij aanhoudend moeten blijven bidden vanuit een nederig en berouwvol hart, ook al laat het antwoord lang op zich wachten. Hoe God ons gebed verhoort, laten wij aan God over. Hij weet wat voor ons het beste is.

Jezus reageerde op deze bruuske manier, juist om het geloof van deze vrouw naar boven te halen. Dat geloof miste Hij in zijn eigen volk. Deze heidense vrouw is geloviger dan al de joodse mensen. Ook voor zijn leerlingen is dit een leerschool. Zij moeten nog groeien in geloof. Zij lopen wel met Jezus mee maar vroegen om Jezus' wondermacht om van haar af te zijn. Zij zagen de heidenen als een volk dat God niet toebehoort en dus de genade van God ook niet verdient. Nu zien zij dat Jezus zijn macht gebruikt ook voor heidenen die tot God bidden. God wijst geen enkele mens af die zich vol vertrouwen tot Hém keert. De leerlingen hebben hier vandaag veel geleerd.

Maria zal ook niet alles meteen begrepen hebben maar zij geloofde. Dat geloof van Maria wordt zalig geprezen. Daardoor kon zij 'Moeder van de Kerk' worden en de 'Toevlucht van de zondaars'. Door haar geloof wijst zij niemand af. Bij haar is iedere mens van goede wil welkom. Haar geloof is beloond en omwille van haar geloof is zij reeds met lichaam en ziel ten hemel opgenomen. Ook wij hopen daar eens te mogen zijn. Daarom bidden wij: H. Maria, Moeder van God, OLV ter Eijk, bid voor ons. Amen.

Twentieth Sunday in Ordinary Time 16 August 2026

Homily by Fr. Frank As

Reading from the Book of Isaiah Isaiah 56, 1. 6-7

Reading from the Letter of Saint Paul the Apostle to the Romans Rom 11:13-15. 29-32

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. Mt. 15, 21-28

Brothers and sisters in Christ,

Jesus withdraws to the region of Tyre and Sidon. Gentiles, not Jews, live there. Why does He withdraw to a gentile territory? Just prior to this, a harsh confrontation took place between Jesus and the Pharisees. Jesus called the Pharisees hypocrites and accused them of teaching human laws instead of God's law of love; He reproached them, saying their hearts were far from God. They took offense at Jesus' words. Consequently, they are hostile toward Him, and for that reason, Jesus withdraws to the land of the gentiles. There, He thinks, He is safe and no one knows Him.

But then, a gentile woman comes following Him, calling out loudly. She must have heard about Jesus. She cries out: "Have mercy on me, Lord, Son of David!" By calling Jesus "Son of David," she declares that He is the Messiah. She believes in Him and appeals to His miraculous power to heal her daughter.

But Jesus remains silent. He pays no attention to this woman. Why not? Perhaps Jesus wanted to remain unnoticed, or perhaps He has other plans for her. His disciples, however, want to get rid of her and say to Jesus: "Grant her request so we can be done with her." The disciples ask Jesus for a healing, not for her or her child, but rather for their own sake, so they might be left in peace. Those are selfish motives.

Jesus says to His disciples: "I have been sent only to the lost sheep of the house of Israel." By the lost sheep of Israel, Jesus means the entire Jewish people.

The spiritual leaders of the Jewish people do not accept that Jesus is the Messiah. They are hostile toward Jesus, the Messiah. That is why Jesus withdrew to gentile territory. His own Jewish people, they are the lost sheep. The Messiah was meant for them. Jesus therefore came primarily for the Jews, not for the gentiles. That is why Jesus rejects this woman's request, as well as the disciples' selfish request.

The woman to whom Jesus pays no attention at all, and whom He passes by, doesn't let herself be put off. She throws herself at Jesus' feet and says, "Lord, help me." This is truly a desperate cry. First she says, "Have mercy on me," and now she implores, "Help me!" The woman is at her wit's end. She is praying for her child. She does not bring her child along, nor does she ask Him to come to her; instead, she simply says, "Help me." She is in great need, and Jesus has the power to help her. Yet what does Jesus say? "It is not right to take the children's bread and throw it to the little dogs." Is this not incredibly blunt and insulting? One would hardly expect such a reaction from Jesus, certainly not toward someone in such dire need and begs Him for help.

"Little dogs" here refers to the household pets people keep for companionship; a dog is often considered part of the family. To the Jews, gentiles were unclean, just as dogs were considered unclean. Yet, despite this insult, the woman again is not discouraged. She has but one goal: that Jesus heals her daughter. She is willing to do anything for that, even if it means accepting the insult. She is clever; she even turns Jesus' own argument to her advantage.

She has a rebuttal: "Certainly, Lord." In doing so, she does not contradict Jesus' statement; she acknowledges that she is like a dog and belongs among the Gentiles. She humbles herself and takes a lowly position. But then she - and with that she puts Jesus on the spot - "The dogs eat the crumbs that fall from the table!" A mere crumb from You is enough to heal her. She could have

said, "A single word from You is enough," but since Jesus introduced the image of the dogs, she adopts this image to reinforce her plea. Jesus has no answer to that. He praises her faith and now grants her wish: "Let it be done as you desire."

This woman is an example for us, but certainly for the disciples as well. Her wisdom and shrewdness, her humility and gentleness, her patience, but above all her perseverance in prayer constitute her strength. All these virtues make her beautiful; they are fruits of her faith in Jesus. Despite so many rejections and apparent disdain, she maintained her trust that Jesus, in His mercy and goodness, would help her and use His power to heal her daughter. It is for her faith above all that Jesus praises her. Her faith in Jesus was the reason He granted her request.

We learn two important things from this pagan Canaanite woman. First, that God answers the fervent prayer of any sincere believer, whether Jew or Gentile. With God, there is no partiality. Second, this woman teaches us to persist in prayer with a humble and contrite heart, even when the answer is slow in coming. We leave it to God to decide how He answers our prayers; He knows what is best for us.

Jesus reacted in this brusque way, precisely precisely to bring out the faith of this woman, a faith He lacked in His own people. This gentile woman possesses greater faith than his Jewish people. This is also a lesson for His disciples; they still have to grow in faith. Although they walked with Jesus, they had asked Him to use His miraculous power simply to be rid of her. They viewed gentiles as a people who did not belong to God and therefore did not deserve His grace. Now, however, they saw Jesus using His power for Gentiles who prayed to Him as well. God does not reject any man who turns to Him with confidence. His disciples learned a lot here today.

Mary, too, likely did not understand everything either, yet she believed. That faith of Mary is praised as blessed. It enabled her to become the "Mother of the Church" and the "Refuge of Sinners." Because of her faith, she does not reject anyone. Every person of good will is welcome with her. Her faith was rewarded, and because of her faith, she has already been assumed into heaven, body and soul. We, too, hope to be there one day. Therefore, we pray: Holy Mary, Mother of God, Our Lady of Eijk, pray for us. Amen.